

გადაწყვეტილება

2023 წლის 29 მაისის №01/1770 საჩივრის საფუძველზე მოკვლევის დაწყებაზე
უარის თქმის შესახებ

1. პროცედურული და ფაქტობრივი გარემოებები

1.1 მომჩივანის პოზიცია

2023 წლის 29 მაისს საქართველოს კონკურენციის ეროვნულ სააგენტოში (შემდგომში - სააგენტო) წარმოდგენილ იქნა ინდ. მეწარმე იური კოლპაკის (ს/ნ: 329324761) საჩივარი (რეგ. №01/1770), შპს „რედ-კო მენეჯმენტ გრუპის“ (ს/ნ: 405198986) მიერ „კონკურენციის შესახებ“ საქართველოს კანონის (შემდგომში - „კანონი“) მე-6 (დომინანტური მდგომარეობის ბოროტად გამოყენება) და 11³ (ეკონომიკური აგენტების არაკეთილსინდისიერი ქმედებების აკრძალვა) მუხლების შესაძლო დარღვევის თაობაზე.

საქმის მასალების მიხედვით, მომჩივან ინდ. მეწარმე იური კოლპაკსა და ფიზიკურ პირს ს.უ-ს შორის 2017 წლის 31 ივლისს გაფორმდა დუშეთის რაიონის სოფელ კაიშაურებში „მთა ვარცლას“ მიმდებარედ მრავალფუნქციურ კომპლექსში მდებარე უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება (ს/კ: 71.62.58.020.01.01.045).

მომჩივანი მიუთითებს, რომ მითითებულ უძრავ ქონებაზე არ არის ბუნებრივი გაზის რეგისტრირებული ინდივიდუალური აბონენტი, ხოლო აღნიშნულ პროექტში მდებარე აპარტამენტების მესაკუთრეები ინდივიდუალურ აბონენტებად რეგისტრირებულნი არიან მხოლოდ ელექტროენერჯის მიწოდების ნაწილში, სს „ენერჯო-პრო ჯორჯიაში“.

მომჩივანი აგრეთვე აღნიშნავს, რომ აპარტამენტთან მოყვანილია მხოლოდ გათბობის, ცივი და ცხელი წყლის მილები, რომლებიც ეკუთვნის მოპასუხეს, ამიტომ მომჩივანის მოსაზრებით, მოპასუხე წარმოადგენს ცივი და ცხელი წყლის, გათბობის ერთადერთ შესაძლო მომწოდებელს, რომლებიც ვერ ჩანაცვლდება ან რომლებსაც ვერ იყიდი სხვა ეკონომიკური აგენტებისაგან. მომჩივანი დამატებით მიუთითებს, რომ 2017 წლის 26 სექტემბერს მოპასუხესთან გააფორმა ხელშეკრულება (რომელიც დღეის მდგომარეობით მოქმედია), საჩივარში მითითებული აპარტამენტისათვის კომუნალური სერვისების მომსახურების მიწოდების მიზნით, რომელიც მათ შორის მოიცავდა ისეთ

მომსახურებას, როგორცაა ცივი (სასმელი) წყლის, ცხელი წყლის და გათბობის მიწოდება.

მომჩივანი აგრეთვე მიუთითებს, რომ იგი კეთილსინდისიერად იხდიდა ხელშეკრულებით გათვალისწინებული მომსახურების ღირებულებას (რის დამადასტურებლადაც საჩივარზე თანდართული აქვს ქვითარი) და მოპასუხისგან კომუნალური მომსახურების საფასურის გადახდასთან დაკავშირებით პრეტენზიები არ მიუღია.

მომჩივანი აგრეთვე დასძენს, რომ მითითებულ აპარტამენტში იგი ახორციელებს მესამე პირების მოკლევადიანი ცხოვრებისათვის სასტუმრო მომსახურებას, რა მიზნითაც ობიექტი განთავსებული აქვს პორტალზე www.booking.com.

მომჩივანი ხაზს უსვამს იმ გარემოებას, რომ 2023 წლის 23 მაისს, დღის მეორე ნახევარში, მოპასუხემ პროექტ „ახალი გუდაურის“ ბინებს შეუწყვიტა ცხელი წყლის მიწოდება, მათ შორის მის ბინასაც. მისი მოსაზრებით, ცხელი წყლის გათიშვა ფაქტობრივად ნიშნავს მომჩივანის მხრიდან მომსახურების შეჩერებას და საქმიანობის სრულ შეწყვეტას. მისი თქმით, ასევე გაუქმდა პორტალზე www.booking.com ჯავშანი ცხელი წყლის არარსებობის მიზეზით, რაც დასტურდება დაჯავშნის შესახებ ინფორმაციით და კლიენტთან ელექტრონული კომუნიკაციით.

მომჩივანის მოსაზრებით, მოპასუხის ქმედებებმა მითითებულ პროექტში მდებარე ბინებისთვის ცხელი წყლის მიწოდების შეწყვეტასთან დაკავშირებით, გამოიწვია მისი საოპერაციო საქმიანობის შეჩერება გაურკვეველი დროით, რის შედეგადაც მას მიადგა მოპასუხისთვის მანამდე გადახდილი მომსახურების საფასურის მოცულობის ზიანი. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, იგი თვლის, რომ მოპასუხის ქმედებები წარმოების და ცხელი წყლის შეწყვეტასთან დაკავშირებით წარმოადგენს დომინანტური მდგომარეობის ბოროტად გამოყენებას, რაც აკრძალულია კანონის მე-6 მუხლით.

მომჩივანი აგრეთვე მიუთითებს, რომ მოპასუხემ წინასწარ შეწყვიტა სასტუმრო მომსახურების მიწოდება პორტალზე www.booking.com (საორიენტაციოდ, 2023 წლის 31 მარტს). თავის მხრივ, მომჩივანისა და ბინების სხვა მესაკუთრეების უკვე არსებული ჯავშნების მითითებულ პორტალზე გაუქმება გამოიწვევს რეიტინგის ცვლილებას, რაც მომავალში გააუარესებს პოზიციებს სამიუბო შედეგებში, რაც, მომჩივანის მოსაზრებით, მოპასუხის თანმიმდევრული და მოფიქრებული ქმედებებია. კერძოდ ის ფაქტი, რომ მოპასუხემ წინასწარ შეწყვიტა საკუთარი სასტუმრო მომსახურების (მათ შორის, პორტალზე www.booking.com) შეთავაზება და ამის შემდგომ, განახორციელა ყველა ბინისთვის (მათ შორის, კონკურენტი ეკონომიკური აგენტების ბინებისთვის) ცხელი წყლის მიწოდების შეწყვეტა, ჩადენილია კონკურენტების რეიტინგების გაუარესებისა და დაჯავშნის პლატფორმებზე კონკურენტების სამიუბო პოზიციების გაუარესების მიზნით, რაც წარმოადგენს არაკეთილსინდისიერ კონკურენციას და აკრძალულია კანონის 11³ მუხლით.

მომჩივანი აგრეთვე ეხმაურება მოპასუხის პოზიციას სხვა მობინადრეების მხრიდან კომუნალური გადასახადების სრული მოცულობით გადაუხდელობის შესახებ და მიუთითებს, რომ აღნიშნული წარმოადგენს ხელშეკრულებისა და საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 463-476-ე მუხლების არასწორ ინტერპრეტაციას, ვინაიდან ხელშეკრულება არ ითვალისწინებს სოლიდარულ ვალდებულებებს, ცხელი წყალი კი მიეწოდება თითოეულ მომხმარებელს ცალ-ცალკე და დამოუკიდებლად. ამასთანავე, სამოქალაქო კოდექსის 427-454-ე მუხლები ადგენს ვალდებულების შეწყვეტის სამართლებრივი საფუძვლების ამომწურავ ჩამონათვალს და არ იცნობს სხვა საფუძველს.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, მომჩივანი ითხოვს, რომ აღიკვეთოს ქმედებები, რომლებიც არამართლზომიერად ზღუდავს კონკურენციას და აგრეთვე სააგენტომ უზრუნველყოს საქმიანობაში თანასწორობის პრინციპის დაცვა და შექმნას ბაზარზე თავისუფალი წვდომისათვის სათანადო პირობები.

მომჩივანი აგრეთვე საუბრობს მითითებულ აპარტამენტში ელექტროენერჯის მიწოდების პრობლემასთან დაკავშირებით, რომლის თაობაზეც სააგენტოს 2023 წლის 30 მაისის N02/1423 წერილით, ინფორმაცია კომპეტენციის ფარგლებში განსახილველად გადაეგზავნა საქართველოს ენერჯეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელ ეროვნულ კომისიას.

1.2 მოპასუხის პოზიცია

სააგენტომ 2023 წლის 29 მაისის წერილით (რეგ. №02/1410) საჩივარი თანდართულ დოკუმენტაციასთან ერთად გადაუგზავნა მოპასუხედ დასახელებულ შპს „რედ-კო მენეჯმენტ გრუპს“.

მოპასუხე ეკონომიკურმა აგენტმა 2023 წლის 9 ივნისს (რეგ. №01/1938) სააგენტოში წარმოადგინა წერილობითი პოზიცია განსახილველ საჩივართან დაკავშირებით.

მოპასუხის პოზიციით, შპს „რედ-კო მენეჯმენტ გრუპი“ არ წარმოადგენს „ახალი გუდაურის“ პროექტში გაზის, დენისა და წყლის მიმწოდებელ-გამანაწილებელ კომპანიას. მოპასუხეს ხელშეკრულება აქვს გაფორმებული მშენებელ კომპანიასთან, რომლის საფუძველზეც ორგანიზებას უწევს ზემოაღნიშნული სერვისების მიწოდებას და თანხის გადახდას მიმწოდებელ-გამანაწილებელ კომპანიებში. თავის მხრივ, შპს „რედ-კო მენეჯმენტ გრუპს“ ინდივიდუალური ხელშეკრულებები აქვს გაფორმებული აპარტამენტების მესაკუთრეებთან, რომელთა საფუძველზეც მესაკუთრე და კომპანია თანმხდებიან, რომ ცენტრალიზებული სერვისების ორგანიზებისათვის საჭიროა გადაიხადონ კონკრეტული გადასახადი, რომელიც თავის მხრივ ემსახურება ცენტრალიზებული კომუნიკაციების დავალიანებების დაფარვას. აღნიშნული კი, მოპასუხის თქმით არ წარმოადგენს შესაბამის ბაზარზე დომინანტური მდგომარეობის არსებობის ფაქტს.

ამასთან, მოპასუხემ აღნიშნა, რომ მსგავს პროექტებში აპარტამენტების შექმნისას, ყველა მყიდველმა იცის და ინფორმირებულია, რომ გარკვეული სერვისები მიეწოდებათ ცენტრალიზებულად და სწორედ ამიტომაც ეს აპარტამენტები სასტუმროს ტიპის. ნასყიდობის პირველად ხელშეკრულებებში მითითებულია, რომ ნასყიდობის საგანი არის სასტუმროს ტიპის და კომუნალური მომსახურებები ექნებათ ცენტრალიზებულად, რის შემდგომაც მხარეებს შორის ფორმდება მომსახურების ხელშეკრულება ზემოხსენებული სერვისების მიწოდებაზე. შესაბამისად, მოპასუხის განმარტებით, ეს იურიდიული ფაქტი არა კონკურენციის დარღვევას, არამედ, მხარეებს შორის გაფორმებული ხელშეკრულების შესრულებას ემსახურება. მოპასუხე დამატებით აღნიშნავს, რომ ცენტრალიზებული სერვისების საფასური მოიცავს მთელი რიგი მომსახურებების პაკეტს, რომლის ღირებულებაც განსაზღვრული აქვს ყველასათვის ერთიანი სახით.

მოპასუხემ ასევე ხაზი გაუსვა, რომ „ახალი გუდაურის“ ყველა პროექტში სრულყოფილად და შეუფერხებლად ხდება სერვისების მიწოდება ბინის მესაკუთრეებთან გაფორმებული ხელშეკრულებების საფუძველზე. მიუხედავად ამისა, მესაკუთრეებს აქვთ შესაძლებლობა, აირჩიონ სხვა სერვის კომპანია და მასთან გააფორმონ ხელშეკრულება, რისი დამადასტურებელიცაა კომპანიის მიერ მაცხოვრებლებისათვის გაგზავნილი წერილები ამხანაგობების შექმნის და სერვისების გამწევი კომპანიის მოძებნის შეთავაზებით. გამომდინარე იქიდან, რომ დღემდე მაცხოვრებლებს არ მოუძებნიათ სხვა მომსახურე კომპანია, მოპასუხე იძულებულია მესაკუთრეებთან გაფორმებული ხელშეკრულებების ფარგლებში გააგრძელოს სერვისების მიწოდება.

მოპასუხე აგრეთვე აღნიშნავს, რომ „ახალი გუდაურის“ პროექტში მდებარე აპარტამენტების მესაკუთრეებისაგან ხელშეკრულებით გათვალისწინებული კომუნალური მომსახურებების თანხების გადაუხდელობას პერმანენტული სახე გააჩნია, რაც საერთო ჯამში გავლენას ახდენს საერთო საქვებების მიერ მოხმარებული ბუნებრივი გაზის საფასურის გადახდაზე, რის გამოც ბუნებრივი გაზის ლიცენზიანტი იძულებული ხდება შეწყვიტოს მომსახურება, რაც მოპასუხის განმარტებით არ არის მისი ბრალეულობით გამოწვეული და აღნიშნული გარემოების მთავარ მიზეზს მესაკუთრეთა ნაწილის მხრიდან კომუნალური მომსახურების საფასურის გადაუხდელობა წარმოადგენს. მოპასუხემ, სააგენტოს აგრეთვე წარმოუდგინა მასსა და მომჩივანს შორის 2017 წლის 26 სექტემბერს გაფორმებული მომსახურების ხელშეკრულება კომუნალური სერვისების გაწევის თაობაზე.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, შპს „რედ-კო მენეჯმენტ გრუპი“ არ ეთანხმება წარმოდგენილ საჩივარს. მოპასუხის პოზიციით, საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს და მის საფუძველზე მოკვლევა არ უნდა დაიწყოს.

1.3. დამატებითი ინფორმაცია

1.3.1. მომჩივანისგან დამატებით გამოთხოვილი/დაზუსტებული ინფორმაცია

საქმისათვის მნიშვნელოვანი გარემოებების დადგენა/დაზუსტების მიზნით, სააგენტოს 2023 წლის 12 ივნისის №02/1549 წერილით მომჩივანს ეთხოვა წარმოედგინა დამატებითი ინფორმაცია კერძოდ, რაში გამოიხატებოდა მოპასუხის მიერ მისი, როგორც კონკურენტის, რეპუტაციის შელახვა, უსაფუძვლო კრიტიკა ან დისკრედიტაცია და კონკრეტულად მოპასუხის რომელი ქმედებით გამოიხატა არაკეთილსინდისიერი კონკურენციის განხორციელების ფაქტი. სააგენტოს 2023 წლის 27 ივნისის №02/1691 წერილით, მომჩივანისგან აგრეთვე გამოთხოვილ იქნა საჩივარში მითითებული აპარტამენტის ნასყიდობის ხელშეკრულების ასლი.

სააგენტოს 2023 წლის 12 ივნისის №02/1549 წერილის პასუხად, მომჩივანმა წარმოადგინა დამატებითი ინფორმაცია მითითებულ საკითხთან დაკავშირებით, კერძოდ მისი განმარტებით, „ახალი გუდაურის“ მთელ კომპლექსში ცხელი წყლის ფაქტობრივ გათიშვამდე, მას გააჩნდა ჯავშნები პორტალზე www.booking.com, რომელიც ვადებით ემთხვეოდა ცხელი წყლის გათიშვის შემდგომ პერიოდს. შესაბამისად, ხსენებული ჯავშნების შეცვლამ (ანულირება) გავლენა მოახდინა მისი განთავსების ობიექტის რეიტინგზე და გააუარესა იგი. მომჩივანი აგრეთვე დასძენს, რომ მისი რეიტინგი გააუარესა ცხელი წყლის არარსებობის დროს ახალი ჯავშნების არარსებობამ. მომჩივანის მოსაზრებით, იმის გათვალისწინებით, რომ მოპასუხეს ასეთი ანულირებები არ გააჩნდა (რადგან წინასწარ შეწყვიტა მომსახურების მოწოდება მითითებულ თარიღებზე), არსებობს საფუძველი იმისა, რომ ცხელი წყლის გათიშვის მიზანი იყო ზემოხსენებულ პორტალზე კონკურენტების რეიტინგის შემცირება და ამით საკუთარი რეიტინგის შედარებით გაუმჯობესება (ანუ უფრო მაღალ პოზიციებზე გასვლა პლატფორმების სიებში), რაც არაკეთილსინდისიერ კონკურენციას წარმოადგენს.

სააგენტოს 2023 წლის 27 ივნისის №02/1691 წერილის პასუხად, კი მომჩივანმა სააგენტოს დამატებით წარუდგინა საჩივარში მითითებული უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულების ასლი.

1.3.2. შპს „რედ-კო მენეჯმენტ გრუპსა“ და „ახალი გუდაურის“ პროექტის აპარტამენტების მშენებელ კომპანიას შორის გაფორმებული ხელშეკრულება

დამატებით აღსანიშნავია, რომ სააგენტოს მიერ მოპოვებული ინფორმაციით, შპს „რედ-კო მენეჯმენტ გრუპსა“ და „ახალი გუდაურის“ პროექტის აპარტამენტების მშენებელ კომპანიას შორის გაფორმებულია ხელშეკრულება უფლება-მოვალეობის გადაცემის თაობაზე. აღნიშნული ხელშეკრულების საგანს წარმოადგენს ყველა უფლება - მოვალეობის (რომელიც მშენებელს წარმოეშვა და გააჩნია დუშეთის რაიონის სოფელ კაიშაურებში „მთა ვარცლავზე“ მდებარე სასტუმროს ტიპის მრავალბინიანი სახლებისა (ე.წ. აპარტოტელების, ბინების, კომერციული ფართებისა და ა.შ.) და მათთან დაკავშირებული სხვადასხვა

ობიექტების მართვისა და მოვლა-პატრონობის განხორციელების პროცესში, მათ შორის კონკრეტული ფართების მესაკუთრეებთან ამავე მიზნობრიობით გაფორმებული ხელშეკრულების ფარგლებში) სრულად დათმობა შპს „რედ-კო მენეჯმენტ გრუპისთვის“.

აღნიშნული ხელშეკრულების საფუძველზე, შპს „რედ-კო მენეჯმენტ გრუპი“ ორგანიზებას უწევს კომუნალური სერვისების მიწოდებასა და თანხის გადახდას მიმწოდებელ-გამანაწილებელ კომპანიებში. თავის მხრივ, შპს „რედ-კო მენეჯმენტ გრუპს“ ინდივიდუალური ხელშეკრულებები აქვს გაფორმებული აპარტამენტების მესაკუთრეებთან, რომლის ფარგლებშიც მესაკუთრე და კომპანია თანხმდებიან, რომ ცენტრალიზებული სერვისების ორგანიზებისათვის საჭიროა გადაიხადონ კონკრეტული გადასახადი, რომელიც თავის მხრივ ემსახურება ცენტრალიზებული კომუნიკაციების დავალიანებების დაფარვას.

2. ნორმატიული რეგულირება

2.1. მატერიალური ნაწილი

საქართველოს კონსტიტუციის მე-6 მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად, სახელმწიფო ზრუნავს თავისუფალი და ღია ეკონომიკის, თავისუფალი მეწარმეობისა და კონკურენციის განვითარებაზე.

„კონკურენციის შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლით, კანონის რეგულირების სფეროდ განისაზღვრება თავისუფალი და სამართლიანი კონკურენციის არამართლზომიერი შეზღუდვისაგან დაცვის პრინციპების დადგენა, რაც, თავის მხრივ, თავისუფალი ვაჭრობისა და კონკურენტუნარიანი ბაზრის განვითარების საფუძველია.

აღნიშნულის საფუძველზე, მე-2 მუხლით კონკრეტდება კანონის მიზანი: საქართველოში ბაზრის ლიბერალიზაციის, თავისუფალი ვაჭრობისა და კონკურენციის ხელშეწყობა.

კანონის მე-3 მუხლის „ი“ ქვეპუნქტი განმარტავს „დომინანტურ მდგომარეობას“. დომინანტური მდგომარეობა არის შესაბამის ბაზარზე მოქმედი ეკონომიკური აგენტის/ეკონომიკური აგენტების ისეთი მდგომარეობა, რომელიც მას/მათ საშუალებას აძლევს, იმოქმედოს/იმოქმედონ კონკურენტი ეკონომიკური აგენტებისგან, მიმწოდებლებისგან, კლიენტებისა და საბოლოო მომხმარებლებისგან დამოუკიდებლად, არსებითი გავლენა მოახდინოს/მოახდინონ შესაბამის ბაზარზე საქონლის მიმოქცევის საერთო პირობებზე და შეზღუდოს/შეზღუდონ კონკურენცია. თუკი სხვა მტკიცებულებები არ არსებობს, ეკონომიკური აგენტი/ეკონომიკური აგენტები არ ჩაითვლება/არ ჩაითვლებიან დომინანტური მდგომარეობის მქონედ/მქონეებად, თუ შესაბამის ბაზარზე მისი/მათი წილი 40 პროცენტს არ აღემატება. ორი ან ორზე მეტი ეკონომიკური აგენტიდან თითოეული ჩაითვლება დომინანტური მდგომარეობის მქონედ, თუ ისინი არ განიცდიან მნიშვნელოვან კონკურენციას განსახილველი ჯგუფის შიგნით და მის მიღმა შესაბამის

ბაზარზე მოქმედი ეკონომიკური აგენტებისგან, ნედლეულის წყაროს და გასაღების ბაზრის შეზღუდული ხელმისაწვდომობის, შესაბამის ბაზარზე შესვლის ბარიერებისა და საბაზრო ძალაუფლების განმსაზღვრელი სხვა ფაქტორების გათვალისწინებით, ამასთანავე:

ა) არაუმეტეს 3 ეკონომიკური აგენტის ერთობლივი წილი 50 პროცენტს აღემატება, ამასთანავე, თითოეულის საბაზრო წილი არანაკლებ 15 პროცენტია;

ბ) არაუმეტეს 5 ყველაზე მნიშვნელოვანი წილის მქონე ეკონომიკური აგენტის ერთობლივი წილი 80 პროცენტს აღემატება, ამასთანავე, თითოეულის საბაზრო წილი არანაკლებ 15 პროცენტია.

კანონის მე-6 მუხლის თანახმად, კი, აკრძალულია დომინანტური მდგომარეობის ბოროტად გამოყენება, ხოლო ასეთად შეიძლება ჩაითვალოს შემდეგი ქმედებები:

ა) შესყიდვის ან გაყიდვის არასამართლიანი ფასის ან სხვა არასამართლიანი სავაჭრო პირობების პირდაპირ ან არაპირდაპირ დადგენა (ფიქსირება);

ბ) წარმოების, ბაზრის, ან ტექნოლოგიური განვითარების მომხმარებლების ინტერესების საზიანოდ შეზღუდვა;

გ) გარკვეული სავაჭრო პარტნიორებისთვის იდენტურ ტრანზაქციაზე განსხვავებული პირობების დაწესება, რითაც ხდება მათი არაკონკურენტულ მდგომარეობაში ჩაყენება;

დ) გარიგების დასადებად მხარისთვის ისეთი დამატებითი პირობის დადგენა/ვალდებულების დაკისრება, რომელიც არც საგნობრივად და არც კომერციულად დაკავშირებული არ არის გარიგების საგანთან, და სხვა.

კანონის მე-11³ მუხლის თანახმად, არაკეთილსინდისიერი კონკურენცია დაუშვებელია. ხოლო არაკეთილსინდისიერ კონკურენციად მიიჩნევა ეკონომიკური აგენტის ისეთი ქმედება, რომელიც ეწინააღმდეგება საქმიანი ეთიკის ნორმებს და ლახავს კონკურენტისა და მომხმარებლის ინტერესებს, მაგალითად:

ა) კომუნიკაციის ნებისმიერი საშუალების გამოყენებით (მათ შორის, არასათანადო, არაკეთილსინდისიერი, არასარწმუნო ან აშკარად ყალბი რეკლამის მეშვეობით) საქონლის თაობაზე ისეთი ინფორმაციის გადაცემა, რომელიც მომხმარებელს არასწორ წარმოდგენას უქმნის და გარკვეული ეკონომიკური ქმედებისკენ უბიძგებს;

ბ) ეკონომიკური აგენტის მიერ მხარის შეცდომაში შესაყვანად გარიგების ნამდვილი მიზნის დამალვა და ამით კონკურენციაში უპირატესობის მოპოვება;

გ) ეკონომიკური აგენტის მიერ კონკურენტის რეპუტაციის შელახვა (საწარმოზე, პროდუქციაზე, სამეწარმეო საქმიანობასა და სავაჭრო საქმიანობაზე არასწორი წარმოდგენის შექმნა), მისი უსაფუძვლო კრიტიკა ან დისკრედიტაცია;

დ) კონკურენტის ან მესამე პირის საქონლის ფორმის, შეფუთვის ან გარეგნული იერსახის მითვისება;

ე) სამეცნიერო-ტექნიკური, საწარმოო ან სავაჭრო ინფორმაციის ან კომერციული საიდუმლოების მისი მფლობელის თანხმობის გარეშე მიღება, მოპოვება, გამოყენება ან გავრცელება;

ვ) შემსყიდველის, მიმწოდებლის, მისი თანამშრომლის ან გადაწყვეტილების მიღების უფლებამოსილების მქონე პირის მოსყიდვა, რათა მან დამქირავებლის ინტერესების საწინააღმდეგოდ იმოქმედოს ან უგულვებელყოს მომხმარებლის ინტერესები;

ზ) ბოიკოტისკენ მოწოდება.

2.2. პროცედურული ნაწილი

კანონის 22-ე მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, სააგენტოში საჩივრის წარდგენის უფლება აქვს მომჩივანს, რომელიც მხარედ განიხილება. მან სააგენტოში საჩივართან ერთად უნდა წარადგინოს მტკიცებულებები და მასვე ეკისრება მტკიცების ტვირთი.

კანონის მე-18 მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის მიხედვით, სააგენტო უფლებამოსილია განახორციელოს საქმის მოკვლევა წარდგენილი საჩივრის საფუძველზე ან საკუთარი ინიციატივით. საქმის მოკვლევის დაწყების საფუძველია გონივრული ექვი კანონის შესაბამისი მუხლის დარღვევის შესახებ.

სააგენტოს თავმჯდომარის 2020 წლის 23 ოქტომბრის №38 ბრძანებით დამტკიცებული „საჩივრის ფორმა, მისი წარდგენის წესი და საჩივრის დასაშვებობასთან დაკავშირებული პროცედურების და ვადების“ (შემდგომში - პროცედურა) მე-7 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, სააგენტო საჩივრის მატერიალურ დასაშვებობას და მის საფუძველზე საქმის მოკვლევის დაწყების მიზანშეწონილობას შეისწავლის საჩივრის სრულყოფილი სახით რეგისტრაციიდან 30 სამუშაო დღის ვადაში. საქმის სირთულიდან გამომდინარე, ეს ვადა შეიძლება გაგრძელდეს არაუმეტეს 15 სამუშაო დღით. აღნიშნულ ვადაში სააგენტოს გამოაქვს ერთ-ერთი შემდეგი გადაწყვეტილება: საჩივრის დასაშვებად ცნობის და საქმის მოკვლევის დაწყების შესახებ ან საჩივრის დაუშვებლად ცნობისა და საქმის მოკვლევის დაწყებაზე უარის თქმის შესახებ.

პროცედურის მე-13 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, ზემოაღნიშნულ ვადაში (30 სამუშაო დღე, რომელიც შესაძლებელია გახანგრძლივდეს არაუმეტეს 15 სამუშაო დღით) სააგენტო შეისწავლის მხარეთა მიერ წარმოდგენილ ინფორმაციას, მტკიცებულებებს, დამატებით მოძიებულ ინფორმაციას და ახდენს მათ ურთიერთშეჯერებას. სააგენტო ასევე ანალიზებს, ხომ არ არსებობს საქმის მოკვლევის დაწყებაზე უარის თქმის კანონმდებლობით განსაზღვრული საფუძველები და წარმოიშვება თუ არა გონივრული ექვი სავარაუდო დარღვევის არსებობის თაობაზე. საქმის მოკვლევის დაწყებაზე უარის თქმის საფუძველები გაწერილია კანონის 24-ე მუხლსა და პროცედურის მე-13 მუხლში.

საქმის მოკვლევის დაწყებაზე უარის თქმის შესახებ სააგენტოს გადაწყვეტილება საჩივრდება კანონის 33² მუხლით დადგენილი წესით, თბილისის საქალაქო სასამართლოში.

3. სამოტივაციო ნაწილი

3.1. ზოგადი მიმოხილვა

პირველ რიგში, ხაზი უნდა გაესვას იმ ფაქტს, რომ სააგენტოსთვის მნიშვნელოვანია შეზღუდული ადმინისტრაციული რესურსების მობილიზება ისეთ საქმეებზე, სადაც მოკვლევის შედეგად მეტად სავარაუდოა სამართალდარღვევის დადგენა.¹

აღსანიშნავია, რომ კანონის სავარაუდო დარღვევის შესახებ საჩივრის მიღების შემდგომ სააგენტო კანონმდებლობით დადგენილ ვადებში ამოწმებს საჩივრის ფორმალურ და მატერიალურ შესაბამისობას კონკურენციის კანონმდებლობასთან. ფორმალური შესაბამისობის დადგენა გულისხმობს იმის შემოწმებას, რამდენად სრულყოფილად არის შევსებული/წარმოდგენილი საჩივარი, ხოლო მატერიალური დასაშვებობის ეტაპზე სააგენტო იკვლევს, არსებობს თუ არა საჩივრის საფუძველზე საქმის მოკვლევის დაწყებაზე უარის თქმის კანონმდებლობით განსაზღვრული საფუძველები და წარმოიშობა თუ არა გონივრული ეჭვი სავარაუდო დარღვევის არსებობის თაობაზე.

სააგენტო გადაწყვეტილებას საჩივრის დასაშვებად ცნობისა და საქმის მოკვლევის დაწყების ან საჩივრის დაუშვებლად ცნობისა და საქმის მოკვლევაზე უარის თქმის შესახებ იღებს ზემოთ აღნიშნული ფორმალური და მატერიალური დასაშვებობის სტანდარტის მოთხოვნებთან მიმართებით საჩივრის ყოველმხრივი ანალიზის შედეგად.

შესაბამისად, მატერიალური დასაშვებობის ეტაპზე, სააგენტო, მოკვლევის დაწყების საფუძველის შემოწმების მიზნით, უფლებამოსილია მომჩივანისგან/მოპასუხისგან გამოითხოვოს დამატებითი ინფორმაცია/დოკუმენტი. აღნიშნული ინფორმაციის დამუშავების შედეგად, საბოლოოდ, ფასდება მომჩივანის/მოპასუხის მიერ წარმოდგენილი საპირწონე არგუმენტები და მტკიცებულებები, ისევე როგორც საჯარო წყაროებიდან მოპოვებული საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე სხვა ნებისმიერი ინფორმაცია. საჭიროების შემთხვევაში, სააგენტოს, საქმის მოკვლევის დაწყების თაობაზე გადაწყვეტილების მიღების პროცესში, დასაშვებობის საკითხის გადაწყვეტამდე, ასევე შეუძლია გამოითხოვოს ინფორმაცია მესამე პირებისგან. აღნიშნული ღონისძიებების შედეგად თავმოყრილი ინფორმაციის კომპლექსური ანალიზის საფუძველზე კი სააგენტო

¹ საქართველოს კონკურენციის სააგენტოს თავმჯდომარის 2018 წლის 7 მაისის №04/113 გადაწყვეტილება („გორის ტაქსების საქმე II“), გვ. 10; საქართველოს კონკურენციის სააგენტოს თავმჯდომარის 2023 წლის 16 ივნისის N04/338 ბრძანება (შპს „მედ ფარმასი გრუპის“ საქმე), გვ.6 და სხვა გადაწყვეტილებები.

ადგენს, აკმაყოფილებს თუ არა საჩივარი გონივრული ექვის სტანდარტს და აღნიშნულის შესაბამისად მიიღება გადაწყვეტილება საჩივრის დასაშვებობისა თუ დაუშვებლობის შესახებ.²

შესაბამისად, როგორც აღნიშნა საქმის მოკვლევის დაწყების საფუძველია გონივრული ექვი კანონის შესაბამისი მუხლის დარღვევის შესახებ.

აღსანიშნავია ასევე ის ფაქტი, რომ საქართველოს კონკურენციის კანონმდებლობა არ შეიცავს გონივრული ექვის ცნების ლეგალურ დეფინიციას. დასაშვებობასთან დაკავშირებით გადაწყვეტილების მიღების პროცესში გონივრული ექვის განსაზღვრისას სააგენტო ხელმძღვანელობს ევროკომისიისა და ევროპის მართლმსაჯულების სასამართლოს მიერ ჩამოყალიბებული საუკეთესო პრაქტიკით. ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ შეთანხმების (შემდგომში - „TFEU“) 101-ე და 102-ე მუხლების შესაბამისად პროცედურების წარმართვის საუკეთესო პრაქტიკის შესახებ ევროკომისიის ნოტა განმარტავს, რომ კონკურენციის სამართლის ყველა საქმე, მიუხედავად მათი დაწყების საფუძვლებისა, გადის პირველადი შეფასების ფაზას. ამ სტადიაზე კომისია ამოწმებს, თუ რამდენად არის მიზანშეწონილი საქმეზე შემდგომი მოკვლევის განხორციელება.³ ასევე, პრაქტიკაში, პირველადი შეფასებების სისტემა ნიშნავს, რომ ზოგიერთი საქმე წყდება წარმოების ძალიან ადრეულ ეტაპზე, რადგან ამ საქმეებზე შემდგომი მოკვლევისა თუ შესწავლის განხორციელება არ არის გონივრული.⁴ მართლმსაჯულების სასამართლოს განმარტებით, კომისია აღჭურვილია უფლებამოსილებით, ევროპული კავშირის სამართლით მისთვის დაკისრებული ვალდებულებების გათვალისწინებით, დამოუკიდებლად განსაზღვროს მის წინაშე არსებული საჩივრებიდან, რომელ შემთხვევაშია მიზანშეწონილი და გონივრული საქმეზე შემდგომი მოკვლევის გაგრძელება.⁵

ი/მ იური კოლპაკის საჩივარში საუბარია კანონის მე-6 მუხლის მე-2 პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტისა და 11³ მუხლის მე-2 პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ დარღვევებზე. შესაბამისად, საჩივრის დასაშვებად ცნობისა და მოკვლევის დაწყება/არდაწყების თაობაზე გადაწყვეტილების მისაღებად, საჭიროა ორივე მუხლთან მიმართებაში შეფასდეს არსებული პრეტენზიის დასაბუთებულობა და გონივრული ექვის წარმოშობის საკითხი.

3.2. შეფასება კანონის მე-6 მუხლის სავარაუდო დარღვევასთან მიმართებით

² საქართველოს კონკურენციის სააგენტოს თავმჯდომარის 2021 წლის 09 აგვისტოს №04/121 გადაწყვეტილება („სადაზღვევო კომპანია უნისონის საქმე“) გვ. 10

³ Commission notice on best practices for the conduct of proceedings concerning Articles 101 and 102 TFEU (ob. http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/best_practice_articles.pdf), §11.

⁴ იქვ. § 12

⁵ ECJ Case T-24/90, 18.09.1992, § 77.

ვინაიდან საჩივარი წარმოდგენილია კანონის მე-6 მუხლის მე-2 პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტის საგარაუდო დარღვევის ფაქტზე, სააგენტო, საჩივრის დასაშვებობის ეტაპზე, მსჯელობს სწორედ ამ მუხლის ამ კონკრეტული შემადგენლობის დარღვევის გონივრულ ეჭვზე.

კანონის მე-6 მუხლის შესაბამისად, ერთი ან რამდენიმე ეკონომიკური აგენტის მიერ დომინანტური მდგომარეობის ბოროტად გამოყენება დაუშვებელია. ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტის თანახმად, დომინანტური მდგომარეობის ბოროტად გამოყენებად შეიძლება ჩაითვალოს წარმოების, ბაზრის ან ტექნოლოგიური განვითარების მომხმარებლის ინტერესების საზიანოდ შეზღუდვა.

აღსანიშნავია, რომ დასაშვებობის ეტაპზე აუცილებელია არსებობდეს იმის გონივრული ეჭვი, რომ საჩივარში მითითებული ქმედება ექცევა კანონის მე-6 მუხლის დისპოზიციამში. დასახელებული ნორმის დარღვევის გონივრული ეჭვი კი სახეზეა მაშინ, როდესაც არსებობს იმის ალბათობა, რომ ქმედება ხორციელდება დომინანტური მდგომარეობის მქონე ეკონომიკური აგენტის მიერ და ეს ქმედება წარმოადგენს შესაბამის ბაზარზე არსებული დომინანტური მდგომარეობის ბოროტად გამოყენებას, ვინაიდან ხსენებული ნორმის დამრღვევი ვერ იქნება პირი, რომელიც არ ფლობს დომინანტურ მდგომარეობას. ამ 2 წინაპირობიდან ერთ-ერთის არ არსებობის შემთხვევაში კი, ბუნებრივია სააგენტო მოკლებულია შესაძლებლობას, დაიწყოს საქმის მოკვლევა. ამდენად, იმისათვის, რომ დადგეს ნორმით გათვალისწინებული იურიდიული შედეგი, საჭიროა მინიმუმ ორი ძირითადი პირობის კუმულატიურად არსებობა: ა) ეკონომიკური აგენტის დომინანტური მდგომარეობის არსებობა შესაბამის ბაზარზე და ბ) აღნიშნული დომინანტური მდგომარეობის ბოროტად გამოყენება.

ზემოხსენებულის გათვალისწინებით, ასეთ დროს სააგენტოსათვის ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს საკითხს წარმოადგენს სადავო ქმედების შინაარსისა და დავის საგნის იდენტიფიცირება⁶.

აღნიშნულიდან გამომდინარე, მოცემულ ეტაპზე, საქმეში არსებული ფაქტობრივი გარემოებების ანალიზის საფუძველზე სააგენტოს მიზანშეწონილად მიაჩნია ყურადღება გაამახვილოს მხარეთა შორის არსებულ სამართლებრივ ურთიერთობებათა ჯაჭვზე, რადგან საქმეში არსებული ფაქტობრივი გარემოებები ნათლად მიუთითებს იმას, რომ მომჩივანი და მოპასუხე იმყოფებიან სახელშეკრულებო ურთიერთობებში და შესაბამისად, მომჩივანის მიერ საჩივარში დასახელებული პრეტენზიები გამომდინარეობს სწორედ სახელშეკრულებო ურთიერთობებიდან, შემდეგ გარემოებათა გამო:

- **უძრავი ქონების ნასყიდობის ხელშეკრულება**

⁶ საქართველოს კონკურენციის სააგენტოს თავმჯდომარის 2021 წლის 09 აგვისტოს №04/121 გადაწყვეტილება („სადაზღვევო კომპანია უნისონის საქმე“) გვ. 12

2017 წლის 31 ივლისს მომჩივან ინდ. მეწარმე იური კოლპაკს და ფიზ. პირ ს.უ-ს შორის დაიდო უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება, სადაც ნასყიდობის საგანს წარმოადგენდა დუშეთის მუნიციპალიტეტში, სოფელ კაიშაურებში „მთა ვარცლას“ მიმდებარედ მრავალფუნქციურ კომპლექსში ბინის (ს/კ: 71.62.58.020.01.01.045) საკუთრებაში გადაცემა. *ამავე ხელშეკრულების თანახმად, მიიღველმა დაადასტურა, რომ ნასყიდობის საგნის ხარისხი შეთანხმებული იყო მხარეებს შორის, აგრეთვე უძრავი ნივთი იყო ნივთობრივად უნაკლო და მოიწონა მისი მდგომარეობა და ხარისხი.*

შესაბამისად, სააგენტოს შეფასებით, მომჩივანი, ნასყიდობის ხელშეკრულებაზე ხელმოწერით დაეთანხმა ნასყიდობის საგნის სპეციფიკას, კერძოდ, რომ იგი წარმოადგენდა სასტუმროს ტიპის საცხოვრებელ სახლს, რომელსაც გარკვეული კომუნალური სერვისები მიეწოდება ცენტრალიზებული სახით.

- **კომუნალური სერვისებით მომსახურების ხელშეკრულება**

საქმის მასალების ანალიზიდან გამომდინარე, უდავოდ დადგენილი გარემოებაა, რომ მოპასუხე ეკონომიკურ აგენტს ხელშეკრულება აქვს დადებული „ახალი გუდაურის“ პროექტში (სადაც ასევე მდებარეობს მომჩივანის საკუთრება), მშენებელ კომპანიასთან, რომლის საფუძველზეც ორგანიზებას (და არა უშუალოდ მიწოდება-განაწილებას) უწევს კომუნალური სერვისების ცენტრალიზებული სახით მიწოდებას და ასევე ახორციელებს აღნიშნული სერვისების ღირებულების გადახდას მიმწოდებელ-გამანაწილებელ კომპანიებში. საქმის გარემოებებიდან ასევე დგინდება, რომ მოპასუხე ეკონომიკურ აგენტს ინდივიდუალური ხელშეკრულებები აქვს დადებული აპარტამენტის მესაკუთრებთან.

როგორც უკვე აღინიშნა, მომჩივანს და მოპასუხეს შორის 2017 წლის 26 სექტემბერს გაფორმებულია მომსახურების ხელშეკრულება (რომელიც დღეის მდგომარეობით მოქმედია), რომლის ფარგლებშიც მომჩივანი დამატებით ეთანხმება გარკვეული კომუნალური სერვისების ცენტრალიზებული სახით მიწოდებას და აღნიშნული მომსახურებების საფასურს. სააგენტოს მიერ სხვა ადმინისტრაციული წარმოების ფარგლებში მოპოვებული დამატებითი ინფორმაციით დადგენილია, რომ მომსახურების საფასურები საჯარო ტარიფების ცხრილის სახით არის განსაზღვრული მოპასუხე ეკონომიკური აგენტის მიერ.

სააგენტოს მიერ დამატებით მოპოვებული ინფორმაციით აგრეთვე ცნობილია, რომ კომუნალური სერვისებით მომსახურების ხელშეკრულებები წარმოადგენს სტანდარტულ ხელშეკრულებებს, რომელიც ფორმდება აპარტამენტის მესაკუთრესთან (მაგ. სააგენტოში სხვა ადმინისტრაციული წარმოების ფარგლებში წარმოდგენილია იმავე, „ახალი გუდაურის“ პროექტში მდებარე აპარტამენტში ფიზ. პირს დ.ბ-ს და მოპასუხე ეკონომიკურ აგენტს შორის დადებული მომსახურების ხელშეკრულება), რა დროსაც ეს უკანასკნელი დამატებით ეთანხმება სერვისების ცენტრალიზებული სახით მიწოდებას და აღნიშნული მომსახურებების საფასურს.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, როგორც უკვე ზემოთ აღინიშნა მომჩივანის მიერ საჩივარში დასახელებული პრეტენზიები გამომდინარეობს სწორედ სახელშეკრულებო ურთიერთობებიდან, ხოლო სააგენტო ხელშეკრულების პირობების შესრულების ან შეუსრულებლობის საკითხზე ვერ იმსჯელებს იმ გარემოებების გათვალისწინებით, რომ ეს მოითხოვს იმგვარი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასებას, რომელთა ანალიზის უფლებამოსილებაც სააგენტოს არ გააჩნია. ამ შემთხვევაში, გამოდის, რომ სააგენტომ უნდა შეისწავლოს - ხელშეკრულების შინაარსი და მოახდინოს მხარეების მიერ განხორციელებული ქმედებების სუბსუმფცია ხელშეკრულების პირობებთან, კერძოდ რამდენად სწორად შესრულდა/სრულდება ისინი, რაც ცალსახად სცილდება როგორც სააგენტოს უფლებამოსილებას, ასევე კონკურენციის კანონმდებლობის ფარგლებს და კანონის მე-6 მუხლის მოქმედების სფეროს.

უნდა აღინიშნოს, რომ სააგენტოს 2020 წლის 27 ნოემბრის №04/157 გადაწყვეტილებაში (2020 წლის 7 ოქტომბრის N01/487 საჩივრის საფუძველზე მოკვლევის დაწყებაზე უარის თქმის შესახებ) ნამსჯელი აქვს მხარეთა მიერ მათი ორმხრივი ნების გამოვლენის საფუძველზე გაფორმებული ხელშეკრულების შესრულების მიმართებაზე კონკურენციის კანონმდებლობასთან, სადაც სააგენტომ განმარტა: „მხარეთა მიერ მათი ორმხრივი ნების გამოვლენის საფუძველზე გაფორმებული ხელშეკრულების შესრულებასა და გარკვეული ტერიტორიის დამუშავების შეუძლებლობა/შესაძლებლობის საკითხზე დავის გადაწყვეტასა და განხილვაზე უფლებამოსილი ორგანო ვერ იქნება სააგენტო, ვინაიდან დავის შინაარსს წარმოადგენს მხარეთა შორის გაფორმებული ხელშეკრულების კონკრეტული ნორმების შესრულების საკითხი“.

დამატებით აგრეთვე აღსანიშნავია, რომ სააგენტომ 2023 წლის 30 მაისის №04/297 გადაწყვეტილებით (2023 წლის 21 თებერვლის №01/635 საჩივრის საფუძველზე მოკვლევის დაწყებაზე უარის თქმის შესახებ) უკვე იმსჯელა ანალოგიური ტიპის სადავო საკითხთან დაკავშირებით, რა დროსაც მოცემული მსჯელობის მსგავსად, სააგენტომ განმარტა, რომ მომჩივანის მიერ საჩივარში დასახელებული პრეტენზიები გამომდინარეობდა სწორედ სახელშეკრულებო ურთიერთობებიდან, ხოლო სააგენტო ხელშეკრულების პირობების შესრულების ან შეუსრულებლობის საკითხზე ვერ იმსჯელებდა.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ფაქტობრივი და სამართლებრივი გარემოებების ანალიზის შედეგად, სააგენტო მიიჩნევს, რომ კანონის მე-6 მუხლთან მიმართებით საჩივარი ვერ აკმაყოფილებს კანონმდებლობით დადგენილ მატერიალური დასაშვებობის სტანდარტებს, კერძოდ, არ არსებობს შესაბამისი სამართლებრივი საფუძველი და კონკურენციის კანონმდებლობის სავარაუდო დარღვევის გონივრული ეჭვი, რის გამოც, სააგენტო მოკვლევის დაწყებას მიზანშეუწონლად მიიჩნევს.

3.3. შეფასება კანონის 11³ მუხლის სავარაუდო დარღვევასთან მიმართებით

წარმოდგენილი საჩივრის მეორე ნაწილში, აგრეთვე საუბარია მოპასუხის მიერ კანონის 11³ მუხლის მე-2 პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტის სავარაუდო დარღვევის ფაქტზე. კერძოდ, საჩივრის ავტორი მიუთითებს, რომ მოპასუხე ეკონომიკური აგენტის მიერ სასტუმრო მომსახურების (მათ შორის, პორტალზე www.booking.com) შეთავაზების, როგორც საკუთარი საქმიანობის წინასწარ შეწყვეტა და ამასთანავე, ამავე პროექტში მდებარე ყველა ბინის (მათ შორის, კონკურენტი ეკონომიკური აგენტების ბინებისთვის) ცხელი წყლის მიწოდების შეწყვეტა ჩადენილია კონკურენტების რეიტინგების და დაჯავშნის პლატფორმებზე კონკურენტების სამიზნო პოზიციების გაუარესების მიზნით, რაც წარმოადგენს მისთვის რეპუტაციის შელახვას, მის უსაფუძვლო კრიტიკას ან დისკრედიტაციას.

უნდა აღინიშნოს, რომ სააგენტოს შეფასებით, კანონის 11³ მუხლის სავარაუდო დარღვევასთან მიმართებითაც საჩივრის ავტორის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით და აგრეთვე სააგენტოს მიერ მომჩივანთან აღნიშნულ საკითხზე დამატებით დაზუსტებული ინფორმაციითაც ვერ ხერხდება საჩივრის მატერიალური დასაშვებობის სტანდარტის მოთხოვნების დაკმაყოფილება, შემდეგ გარემოებათა გამო:

საჩივრის ავტორი უთითებს კანონის 11³ მუხლის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ დარღვევაზე. შესაბამისად, აღნიშნულ მუხლთან მიმართებაშიც, საჩივრის დასაშვებად ცნობისა და მოკვლევის დაწყებისთვის საჭიროა:

ა) კანონის 11³ მუხლით დადგენილი პირობების ერთობლივად არსებობა;

ბ) გონივრული ეჭვის სტანდარტის დაკმაყოფილება.

ა) კანონის 11³ მუხლი კრძალავს არაკეთილსინდისიერ კონკურენციას და არაკეთილსინდისიერ კონკურენციად მიიჩნევს ეკონომიკური აგენტის ისეთ ქმედებას, რომელიც ეწინააღმდეგება საქმიანი ეთიკის ნორმებს და ლახავს კონკურენტთა და მომხმარებელთა ინტერესებს. ამავდროულად, მუხლი განსაზღვრავს ქმედებების კონკრეტულ შემადგენლობებს. შესაბამისად, კანონის 11³ მუხლის მიზნებისათვის, ეკონომიკური აგენტის ქმედების არაკეთილსინდისიერ კონკურენციად მიჩნევისათვის, საჭიროა შემდეგი პირობების ერთობლივად არსებობა:

- i. ქმედება
- ii. ქმედების საქმიანი ეთიკის ნორმების საწინააღმდეგო ხასიათი;
- iii. ქმედება უნდა ლახავდეს კონკურენტთა ინტერესებს;
- iv. ქმედება უნდა ლახავდეს მომხმარებლის ინტერესებს.

ქმედება - ეკონომიკური აგენტის მიერ კონკურენტის რეპუტაციის შელახვა (საწარმოზე, პროდუქციაზე, სამეწარმეო საქმიანობასა და სავაჭრო საქმიანობაზე არასწორი წარმოდგენის შექმნა), მისი უსაფუძვლო კრიტიკა ან დისკრედიტაცია;

წინააღმდეგობა საქმიანი ეთიკის ნორმებთან - „კონკურენციის შესახებ“ საქართველოს კანონი, ისევე როგორც, ზოგადად, ქართული კანონმდებლობა, არ

განმარტავს, თუ კონკრეტულად რა მოიაზრება „საქმიანი ეთიკის ნორმებში“. თუმცა, საქართველოში კერძოსამართლებრივი ურთიერთობები ეფუძნება კეთილსინდისიერების პრინციპს. სააგენტო აღნიშნავს, რომ საქმიანი ეთიკის ნორმები ირღვევა, როდესაც ეკონომიკური აგენტის ქცევა ეწინააღმდეგება კეთილსინდისიერების პრინციპს. ამავდროულად, სააგენტო აღნიშნულ კრიტერიუმს აფასებს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში. როგორც საქართველოს უზენაესი სასამართლოს განმარტავს, ზოგადად, ყველა მართლწესრიგი სამართლის სუბიექტთა ქცევის წესს კეთილსინდისიერების პრინციპზე აფუძნებს და ამ პრინციპს ნორმატიულ კონცეფციად განიხილავს. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის მე-8 მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილენი ვალდებული არიან, კეთილსინდისიერად განახორციელონ თავიანთი უფლებები და მოვალეობები. კეთილსინდისიერების პრინციპი უმეტესწილად დაკავშირებულია მორალურ სტანდარტებთან. კეთილსინდისიერება ნიშნავს გულწრფელობას, მიუკერძოებლობას, ობიექტურობას, სამართლიანობასა და სხვა.⁷

კონკურენტი ეკონომიკური აგენტების ინტერესების შელახვა - კანონის მე-3 მუხლის „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად, კონკურენტ ეკონომიკურ აგენტად მიიჩნევა შესაბამის ბაზარზე მოქმედი ან პოტენციური ეკონომიკური აგენტი, ხოლო იმავე მუხლის „დ“ ქვეპუნქტის მიხედვით, პოტენციური კონკურენტი ეკონომიკური აგენტი არის დაინტერესებული ეკონომიკური აგენტი, რომელსაც აქვს დასაბუთებული განზრახვა შესაბამის ბაზარზე შესასვლელად. შესაბამისად, კონკურენტი ეკონომიკური აგენტის ინტერესების შელახვად ჩაითვლება ნებისმიერი ქმედება, რომელიც რაიმე ფორმით ზიანს აყენებს იმავე შესაბამის ბაზარზე ამჟამად მოქმედ ან პოტენციურ ეკონომიკურ აგენტს.

მომხმარებელთა ინტერესების შელახვა - „კონკურენციის შესახებ“ საქართველოს კანონი არ იცნობს სპეციალურ ცნებას „მომხმარებელი“, თუმცა აღნიშნული ტერმინი განმარტებულია „ბაზრის ანალიზის მეთოდური მითითებების დამტკიცების თაობაზე“ კონკურენციის სააგენტოს თავმჯდომარის 2020 წლის 23 ოქტომბრის №37 ბრძანებით დამტკიცებული მითითებების მე-2 მუხლის პირველი პუნქტის „ვ“ ქვეპუნქტში. კერძოდ, მომხმარებელი არის პირი, რომელიც პირადი მოხმარების ან სამეწარმეო მიზნებისათვის იძენს საქონელს/მომსახურებას.

ბ) როგორც ზემოთ აღინიშნა, სააგენტო საჩივრის მატერიალური დასაშვებობის ეტაპზე ამოწმებს, არსებობს თუ არა საქმის მოკვლევის დაწყებაზე უარის თქმის კანონმდებლობით განსაზღვრული საფუძვლები და წარმოიშვება თუ არა გონივრული ეჭვი სავარაუდო დარღვევის არსებობის თაობაზე. შესაბამისად, კანონის 11³ მუხლის სავარაუდო დარღვევაზეც, მოკვლევის დასაწყების აუცილებელ პირობას წარმოადგენს გონივრული ეჭვის სამართლებრივი სტანდარტის დაკმაყოფილება. ყოველი კონკრეტული საჩივრის შემთხვევაში, საქმის მოკვლევის დაწყება შესაძლებელია მხოლოდ მაშინ, თუ სააგენტოს ხელთ არსებული ინფორმაცია/დოკუმენტაცია აკმაყოფილებს ამ სტანდარტს.

⁷ საქართველოს უზენაესი სასამართლოს გადაწყვეტილება, საქმე Nას-1184-1145-2016, 17.02.2017.

სააგენტოში საჩივარს წარადგენს მომჩივანი, რომელიც ითვლება მხარედ და კონკურენციის მოქმედი კანონმდებლობით მასვე ეკისრება მტკიცების ტვირთი. შესაბამისად, მომჩივანი ვალდებულია საჩივარში მითითებული გარემოებების დასადასტურებლად წარმოადგინოს შესაბამისი მტკიცებულებები, რაც სააგენტოს შეფასებით, მითითებულ საჩივარში კანონის მე-6 მუხლის სავარაუდო დარღვევის მსგავსად, მოცემულ შემთხვევაშიც არ განხორციელებულა მომჩივანის მიერ.

სააგენტო ხაზს უსვამს იმ გარემოებას, რომ მოპასუხე ეკონომიკური აგენტის მიერ სასტუმრო მომსახურების (მათ შორის, პორტალზე www.booking.com) შეთავაზების, როგორც საკუთარი საქმიანობის წინასწარ შეწყვეტით და ამასთანავე, ამავე პროექტში მდებარე ყველა ბინისათვის (მათ შორის, კონკურენტი ეკონომიკური აგენტების ბინებისა და უშუალოდ მომჩივანის ბინისათვის) ცხელი წყლის მიწოდების შეწყვეტით არ წარმოიშობა გონივრული ეჭვი კანონის 11³ მუხლის სავარაუდო დარღვევასთან დაკავშირებით, რადგან საჩივარსა და წარმოდგენილ მტკიცებულებებში (მათ შორის მომჩივანთან დამატებით დაზუსტებულ ინფორმაციაში) inter alia არ იკვეთება მომხმარებელთა და კონკურენტთა ინტერესების შელახვა. სააგენტოს შეფასებით, მოპასუხის მიერ სასტუმრო მომსახურების შეთავაზების წინასწარ შეწყვეტით, ერთი მხრივ, ვერ იქნება საჩივრის ავტორის ან მისი მომხმარებლების ინტერესები შელახული, ხოლო ამის შემდგომ, ამავე პროექტში მდებარე ყველა ბინის ცხელი წყლის მიწოდების შეწყვეტა (რომლის მიზეზსაც, საქმეში არსებული მასალების მიხედვით, წარმოადგენდა ამავე პროექტში არსებული მობინადრეთა ნაწილის მიერ კომუნალური სერვისების საფასურის გადაუხდელობა), როგორც ქმედება, მოქცეულია მხარეთა შორის არსებული სამოქალაქო-სამართლებრივი ფორმით დადებული სახელშეკრულებო ურთიერთობების რეგულირების სფეროში, რომლის განხილვაც და შეფასებაც, როგორც უკვე ამავე გადაწყვეტილებაში, კანონის მე-6 მუხლის შეფასებისას აღინიშნა, სცილდება სააგენტოს კომპეტენციის ფარგლებს.

ყოველივე ზემოთ აღნიშნულიდან გამომდინარე, ფაქტობრივი და სამართლებრივი გარემოებების ანალიზის შედეგად, სააგენტო მიიჩნევს, რომ კანონის 11³ მუხლთან მიმართებით მომჩივანმა ვერ შეძლო დაეკმაყოფილებინა მტკიცების ტვირთი, რის გამოც საჩივარი ვერ აკმაყოფილებს კანონმდებლობით დადგენილ მატერიალური დასაშვებობის სტანდარტს. კერძოდ, არ არსებობს შესაბამისი სამართლებრივი საფუძველი და სავარაუდო დარღვევის გონივრული ეჭვი, რის გამოც, სააგენტო მოკვლევის დაწყებას მიზანშეუწონლად მიიჩნევს.

სარეზოლუციო ნაწილი

„კონკურენციის შესახებ“ საქართველოს კანონის 17¹ მუხლის მე-2 და მე-4 პუნქტების, 23-ე მუხლის პირველი პუნქტის, 24-ე მუხლის „ბ“ ქვეპუნქტის, „საჩივრის ფორმის, მისი წარდგენის წესის და საჩივრის დასაშვებობასთან დაკავშირებული

პროცედურისა და ვადების დამტკიცების თაობაზე“ სააგენტოს თავმჯდომარის 2020 წლის 23 ოქტომბრის №38 ბრძანებით დამტკიცებული პროცედურის მე-7 მუხლის პირველი პუნქტის, მე-13 მუხლის პირველი და მეორე პუნქტებისა და მე-3 პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად,

სააგენტომ დაადგინა:

1. ი/მ იური კოლპაკის (ს/ნ: 329324761) 2023 წლის 29 მაისის №01/1770 საჩივარი არ იქნეს დასაშვებად ცნობილი.
2. მომჩივანს უარი ეთქვას წარმოდგენილი საჩივრის საფუძველზე საქმის მოკვლევის დაწყებაზე.
3. ამ ბრძანების გასაჩივრება შესაძლებელია საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილ ვადაში და წესით თბილისის საქალაქო სასამართლოში (მისამართი: ქალაქი თბილისი, დავით აღმაშენებლის ხეივანი №64).
4. ეს ბრძანება ამოქმედდეს ხელმოწერისთანავე.

ირაკლი ლექვინაძე

თავმჯდომარე

